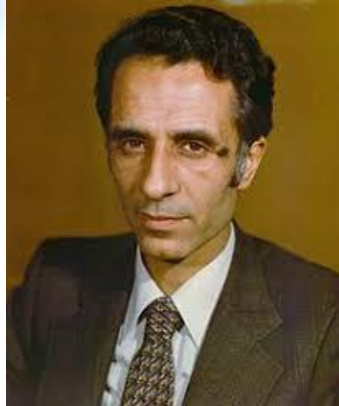

دفتر امور اینترگران
دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران

زندگی نامه

نام و نام خانوادگی: کاظم سامی کرمانی

نام پدر: غلامرضا

محل تولد: تهران

تاریخ تولد: ۱۳۱۳/۶/۶

سال ورود به دانشگاه: ...

تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۹/۴

محل شهادت: تهران

آدرس مزار:

زندگینامه شهید:

کاظم سامی کرمانی متولد ۱۳۱۴ متخصص روان پزشکی، اهل مشهد اولین وزیر ایران اسلامی بود. سامی در حالی وزیر بهداشتی و بهزیستی آن زمان شد که وزارت مذکور حدود دو سال پیش تغییر ساختار داده و به وزارت بهداشتی و بهزیستی تبدیل شد.

پدر و مادر سامی کرمانی بودند که به دلیل اعتقادات مذهبی به مشهد مهاجرت نمودند. کاظم سامی دارای سوابق مبارزاتی با رژیم پهلوی بود و از دوران دبیرستان با نهضت ملی شدن صنعت نفت همراه شد. وی از شاگردان مرحوم محمد تقی شریعتی روحانی وارسته زمان بود و همراه با دکتر علی شریعتی در رده‌های درس وی شرکت می‌کرد.

سامی در مدت کوتاه وزارت خود بحث طب ملی را مطرح نمود و معتقد بود که باید بساط بیمارستان‌های خصوصی برچیده شود و طب به‌طور کامل دولتی گردد شعار وی سلامتی حق مردم است بوده است. شاید به همین خاطر بود که اکثر لوایح تقدیمی وزارت بهداشتی و بهزیستی زمان سامی به جذب نیرو و منفک کردن مراکز درمانی از نهادهای پاشیده پهلوی و اضافه کردن آن‌ها به وزارت بهداشتی و بهزیستی اختصاص داشت.

وی در آن دوران طی لایحه‌هایی که به تصویب شورای انقلاب آن زمان رسید توانست در روز ۱۳۵۸/۴/۲۵ مجوز الحاق ۹ سازمان حمایتی و ۷ مرکز درمانی را از سازمان زنان سابق بگیرد. سامی در تاریخ‌های ۲۶ و ۲۳ و ۲۱ و ۱۹ اسفند ۱۳۵۷ با ارائه لوایح متعدد به شورای انقلاب (که البته قبلاً به تصویب دولت موقت رسید) اقدام به در اختیار گرفتن کلیه تأسیسات سازمان خدمات اجتماعی سابق و شیر و خورشید سابق و حتی آموزشگاه‌های بهداشتی وابسته به آموزش و پرورش و مدیریت مهدهای کودک و حتی ساختمان آسایشگاه کودک نمود.

انتقال خون و تمامی امکانات درمانی سازمان خیریه کمک و بسیاری از نهادهای بازمانده از رژیم سابق هرروز طی لوایحی به وزارت بهداشتی و بهزیستی منتقل می‌شدند. باید اذعان کرد که وزارت بهداشتی و بهزیستی به یک‌باره به حدی بزرگ شد که هیچ کس تصورش را نمی‌کرد و این در واقع همان شروع طرحی بود که دکتر سامی در

ذهنش می‌پروراند و آن طب ملی بود.

دوره کوتاه مدیریت سامی که از ۲۸ بهمن ۱۳۵۷ شروع و تا چند روز مانده به استعفای دسته‌جمعی اعضای دولت موقت در ۱۴ آبان ۱۳۵۸ طول کشید را می‌توان دوره تصرفات نامید. البته سامی سعی داشت تا بوروکراسی شدید اداری و هزینه‌های اضافی را کاهش دهد.

سامی در طول دوره فعالیت دولت موقت چند بار استعفا داد و سرانجام چند روز مانده به پایان کار دولت موقت استعفای وی از سوی دولت پذیرفته شد. باید اذعان کرد که همکاری بسیار مناسب شورای انقلاب با دولت موقت رمز اصلی این موفقیت‌ها بود.

کاظم سامی در ۵ بهمن ۱۳۵۸ در اولین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران نامزد شد و در رتبه ششم قرار گرفت. پس از آن در ۲۴ اسفند سال ۱۳۵۸ وارد کارزار انتخابات اولین دوره مجلس شورای ملی شد و با کسب آرای موردنیاز توانست به‌عنوان نماینده مردم تهران وارد مجلس شود. پس از اتمام دوره نخست مجلس شورای اسلامی او تا پایان عمر هیچ مسئولیت سیاسی نداشت.

ساعت ۱۱:۳۰ چهارشنبه ۲ آذرماه ۱۳۶۷ شخصی که خود را غلام همتی معرفی می‌کرد، در واپسین ساعات کار طبابت دکتر کاظم سامی وارد مطب وی شده در فاصله کوتاهی، با شنیدن فریادهای دکتر سامی، همسرش سراسیمه از طبقه بالا (منزل) به طبقه پایین (مطب) مراجعه کرده و آن مرد را دشنه به دست و خون‌آلود در کنار فرق شکافته و پیکر غرق به خون دکتر مشاهده می‌کند.

سامی دو روز بعد با وجود تلاش تمامی تیم جراحی و پزشکان در ساعت ۱۱:۳۰ روز جمعه ۴ آذرماه ۱۳۶۷ درگذشت. سیدعلی‌اکبر محتشمی‌پور، وزیر کشور وقت جمهوری اسلامی ایران سه هفته پس از قتل کاظم سامی اعلام کرد محمود جلیلیان قاتل وی در حمامی در اهواز خودکشی کرده است.